KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. sausio 11 d.

nustatantis vienodus tam tikrų likučių tikrinimo iš trečiųjų šalių importuotų gyvulinės kilmės produktuose standartus

(pranešta dokumentu Nr. K(2004) 4992)

(Tekstas svarbus EEE)

(2005/34/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyvą Nr. 97/78/EB, nustatančią principus, reglamentuojančius iš trečiųjų šalių į Bendriją įvežamų produktų veterinarinių patikrinimų organizavimą [1], ypač į jos 4 straipsnio 5 dalį ir 17 straipsnio 7 dalį,

atsižvelgdama į 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių, ypač į jo 11 straipsnio 4 dalį ir į 63 straipsnio 1 dalies e punktą,

kadangi:

(1) Direktyva 97/78/EB reikalauja, kad kiekviena iš trečiųjų šalių įvežta siunta turi būti veterinariškai patikrinta. Šių patikrinimų metu gali būti naudojami analitiniai tyrimai farmakologiškai aktyvioms medžiagoms aptikti, kad būtų galima patikrinti, ar siuntos atitinka Bendrijos teisės reikalavimus.

(2) 1990 m. birželio 26 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2377/90, nustatančiu veterinarinių vaistų likučių gyvūninės kilmės maisto produktuose didžiausių leistinų kiekių nustatymo tvarką Bendrijoje [2], buvo nustatyti didžiausi likučių kiekiai (DLK) farmakologiškai aktyvioms medžiagoms, taikytini maisto produktų kontrolėje pagal 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvą Nr. 96/23/EB dėl priemonių, skirtų tam tikrų medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringui vykdyti, panaikinančios Direktyvas Nr. 85/358/EEB ir Nr. 86/469/EEB bei Sprendimus 89/187/EEB ir 91//664/EEB [3]. DLK yra taikomi įvežtinėms siuntoms.

(3) Tačiau Reglamentas (EB) Nr. 2377/90 nepateikia DLK visoms medžiagoms, ypač medžiagoms, kurių naudojimas uždraustas ar neleistinas Bendrijoje. Bet kokio likučio buvimas šiose medžiagose gali būti pagrindu neleisti įvežti atitinkamos siuntos ar ją sunaikinti įvežimo metu.

(4) Reikia, kad Bendrija nustatytų suderintą Bendrijoje uždraustų ar neleistinų medžiagų likučių, esančių įvežamose siuntose, kontrolę.

(5) Mažiausi privalomi aptikti kiekiai (MPAK), nustatyti 2002 m. rugpjūčio 12 d. Komisijos sprendimu 2002/657/EB dėl Tarybos direktyvos 96/23/EB nuostatų dėl analizės metodų tinkamumo ir rezultatų aiškinimo įgyvendinimo [4], buvo priimti kaip tinkamumo standartas, užtikrinantis efektyvią Bendrijos įstatymų laikymosi kontrolę tiriant, ar oficialiuose mėginiuose yra kai kurių uždraustų ar neleistinų medžiagų; MPAK atitinka vidutinį kiekį, kurį viršijus, medžiagos ar jos likučių aptikimas gali būti aiškinamas kaip metodiškai reikšmingas.

(6) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maisto įstatymo bendruosius principus ir reikalavimus, įkuriantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras [5], kartu su Maisto kodekso *Rizikų analizės darbo principais* [6] reikalauja, kad maisto įstatymas remtųsi teisėtais šios srities faktoriais, kaip kontrolės įgyvendinamumas.

(7) Todėl reikia laikyti, kad pavienio kurios nors medžiagos likučių aptikimo žemiau MPAK, nustatytų Sprendimu 2002/657/EB, ribos nereikėtų nedelsiant tirti, bet valstybės narės tokius atvejus turi stebėti, ir MPAK turi būti naudojami, jeigu jie yra, kaip veiklos gairės užtikrinant darnų Direktyvos 97/78/EB taikymą.

---

[1] OL L 24, 1998 1 30, p. 9. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 882/2004 (OL L 165, 2004 4 30, p. 1).

[2] OL L 125, 1996 5 23, p. 10. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 882/2004.

[3] OL L 224, 1990 8 18, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2232/2004 (OL L 379, 2004 12 24, p. 71).

[4] OL L 221, 2002 8 17, p. 8. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2004/25/EB (OL L 6, 2004 1 10, p. 38).

[5] OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1642/2003 (OL L 245, 2003 9 29, p. 4).

[6] Galima rasti adresu ftp://ftp.fao.org/codex/alinorm03/Al03_33e.pdf.

(8) Jeigu analitinių tyrimų rezultatai rodo kokią nors medžiagą, kuriai buvo nustatyti MPAK likučiai pagal Sprendimą 2002/657/EB, laukiant Reglamento (EB) Nr. 882/2004 įgyvendinimo nuo 2006 m. sausio 1 d., reikia patikslinti taikytinas priemones įvertinant grėsmės, kurią siunta kelia žmogaus sveikatai, dydį ir Direktyvų 96/23/EB ir 97/78/EB bei Reglamento (EB) Nr. 178/2002 nuostatas.

(9) Yra labai svarbu, kad valstybės narės kontroliuotų įvežimus ir galėtų nustatyti besikartojančias problemas, nes tai galėtų padėti atskleisti neteisingą kokios nors medžiagos naudojimą arba garantijų, kurias trečiosios šalys suteikia įvežimui į Bendriją skirtiems maisto produktams, nesilaikymą. Valstybės narės turi pranešti Komisijai apie pasikartojančias problemas.

(10) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo taikymo sritis

1. Šis sprendimas nustato ataskaitos taškus dėl medžiagų, kurioms Sprendimu 2002/657/EB buvo nustatyti MPAK, likučių, jeigu pagal Direktyvą 97/78/EB dėl įvežtų gyvūninės kilmės produktų siuntų atlikti analitiniai tyrimai patvirtina tokių likučių buvimą, ir priemones, kurių reikia imtis tokiu atveju.

2. Šis sprendimas taikomas neatsižvelgiant į tai, ar analitiniai tyrimai daromi kaip įprasta, pagal sustiprintą tikrinimo procedūrą, ar kaip apsaugos priemonė gyvūninės kilmės siuntoms, įvežamoms iš trečiųjų šalių.

2 straipsnis

Veiklos gairės

Kontroliuojant kai kurių medžiagų, kurių naudojimas yra uždraustas ar neleistinas Bendrijoje, likučius, kaip atskaitos taškai turi būti naudojami mažiausi privalomi aptikti kiekiai (MPAK), nustatyti Sprendimo 2002/657/EB II priede, nepriklausomai nuo tikrinto mėginio.

3 straipsnis

Veiksmai gavus patvirtinimą apie uždraustą ar neleistiną medžiagą

1. Jeigu analitinių tyrimų rezultatai yra lygūs ar viršija Sprendimu 2002/657/EB nustatytus MPAK, laikoma, kad siunta neatitinka Bendrijos įstatymų.

2. Iki nuo 2006 m. sausio 1 d. įsigalios Reglamento (EB) Nr. 882/2004 19–22 straipsniai, kompetentingos valstybių narių institucijos turi oficialiai sulaikyti neatitinkančias reikalavimų trečiųjų šalių siuntas ir, išklausiusi atsakingų už siuntą verslo operatorių, taikyti tokias priemones:

a) pareikalauti, kad tokios siuntos būtų sunaikintos arba išsiųstos iš Bendrijos, kaip tai numato 3 dalis;

b) jei siuntos jau pateko į rinką, išimti siuntas iš apyvartos prieš taikant minėtas priemones.

3. Kompetentingos institucijos leidžia išsiųsti siuntas iš Bendrijos tik tada, kai:

a) su maisto ar pašarų verslo operatoriumi, atsakingu už siuntą, buvo sutarta dėl paskirties vietos; ir

b) maisto verslo operatorius pirmiausia pranešė kompetentingai trečiosios kilmės ar paskirties (jei skiriasi) šalies institucijai apie priežastis ir aplinkybes, dėl kurių tos siuntos negali patekti į rinką Bendrijoje; ir

c) kai trečioji paskirties šalis nėra trečioji kilmės šalis, kompetentinga trečiosios paskirties šalies institucija pranešė kompetentingai institucijai apie pasirengimą priimti siuntas.

4. Nepažeidžiant nacionalinių valstybių narių taisyklių dėl administracinių sprendimų peržiūrėjimo, išsiųsti siuntą reikia ne vėliau kaip per 60 dienų skaičiuojant nuo dienos, kai kompetentinga institucija parinko siuntos paskirties vietą, išskyrus atvejus, kai buvo iškelta byla. Jei pasibaigus 60 dienų laikotarpiui siunta nebuvo išsiųsta, ji turi būti sunaikinta, nebent kompetentinga institucija mano, kad pavėlavimas yra pateisinamas.

5. Jeigu produktų analitinių tyrimų rezultatai neviršija Sprendimu 2002/657/EB nustatytų MPAK, produktams nedraudžiama patekti į maisto grandinę. Kompetentinga institucija turi saugoti tyrimų rezultatus, jeigu kartais problema pasikartotų. Jeigu tos pačios kilmės produktų analitinių tyrimų rezultatai kartojasi, rodydami vieną ar kelias uždraustas ar neleistinas medžiagas, kai, pavyzdžiui, patvirtinami keturi ar daugiau rezultatai žemiau ataskaitos taškų tai pačiai medžiagai, įvežamai iš konkrečios vietovės per šešių mėnesių laikotarpį, kompetentinga institucija turi apie tai pranešti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniame komitete. Komisija atkreipia kilmės šalies ar šalių kompetentingos institucijos dėmesį ir pateikia atitinkamus pasiūlymus.

6. Atsakingas už siuntą maisto ar pašarų verslo operatorius ar jo atstovas yra atsakingas už kompetentingos institucijos išlaidas, atsiradusias dėl šio straipsnio 1–4 dalyse minimos veiklos.

4 straipsnis

Šis sprendimas taikomas nuo 2005 m. vasario 19 d.

5 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2005 m. sausio 11 d.

Komisijos vardu

Markos KYPRIANOU

Komisijos narys